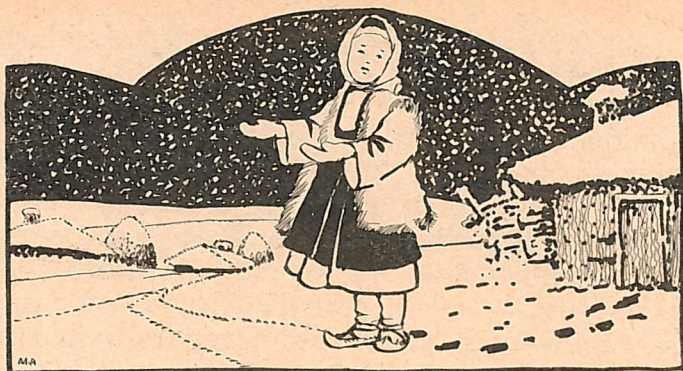

СНѢЖИНКИ

Падатъ бѣли, палави снѣжинки,
виятъ се надъ хълми и долчинки,

и обличатъ храсти и вършини,
дървеса и кжщи, и комини.

Луди залудѣли надъ полята
идатъ тѣ съсъ вести непознати

отъ далечни приказни предѣли,
где презъ сънь земята сж видѣли.

Даръ да я даруватъ тѣ решили:
бѣлъ кожухъ съсъ свила ѝ съшили

и на бѣли сребърни шейнички
дълъгъ пжть поели дружно всички.

Но изъ пжтя пръснали се луди,
като роякъ бѣли пеперуди:

всѣка бърза първа на земята
вестъ да носи — свѣтла непозната.

Ас. Калояновъ